

den høitærede Finantsminister kan beklage sig, thi han fik to af dem, der hørte under ham, behandlede her i Thinget, ja, han fik endogsaa et af dem ført videre. — Med Hensyn til de tre Punkter skal jeg udtale mig lidt. Naar man har hørt det fremsættede saavel af det ærede Medlem fra Thisted (Sagb) som af det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen), at disse tre Punkter ere valgte for f. Ex. at fortrænge Ministeriet, saa protesterer jeg imod Rigtigheden deraf. De ere nemlig komne frem paa en ganske naturlig Maade; de ere ikke komne frem ved en Udentingsbeslutning eller paa anden lignende Maade. De ere komne frem derved, at man gennem Forhandlinger og Afstemninger her i Thinget er naaet til det nu indtagne Standpunkt; thi som bekendt var det langtfra, at de forskjellige Siders Stilling i de enkelte Spørgsmaal var ensartet fra Begyndelsen af. Med Hensyn til Pandserstribet var der saaledes en Side, som ikke vilde give Mere end 1 Million til mindre Sømateriel, men vi bleve overstemte her i Thinget, saa at Forslaget fra den anden Side af Benstre gik igjennem, hvorpaa vi sluttede os til det. Paa denne Maade blev Stillingen indtaget. Det er altsaa ligesom gennem en reel Behandling af Sagerne, at vi ere komne til vor Stilling paa disse Punkter, og jeg kan derfor ikke forstaa, at man kan komme og stille en saadan Paastand op, at det skulde være f. Ex. for at sætte Strid op mod Ministeriet. Ligesaal lidt er jeg uenig med den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Kjøge (Sørup), der vilde gjøre disse 3 Punkter til rene Ubetydeligheder. Der er jeg enig i den høitærede Ministers Opfattelse. Det er sjældent, jeg er det, men det har heller ikke meget at betyde. Dogaa han opfattede det saaledes, som om de ærede Medlemmer vilde gjøre dem saa lidt betydende som muligt. Saaledes staar det ikke for mig. For mig staar det ideimodste for de to Punktens Vedkommende, Universitetet og Dyrtilstillaget, saaledes, at de have mere end kun finansiel Betydning. Det høie Ministerium prøvede først paa at faae disse Sager ordnede ved særlige Love; men en særlig Lov har man jo ingen andre Midler til at faae gennemført end ved Overbevisningens Magt; men det var umuligt for Ministeriet. Forslaget om Universitetet kom ikke engang rigtig mere end til 1ste Behandling her i Thinget, og naar det blev lagt tilside, var det dermed tilkjendegivet, at paa den Maade kunde det ikke føres igjennem; man vilde ikke indlade sig derpaa. Dette maatte altsaa kunne sige Ministeren, at han ikke kunde føre dette Lovforslag igjennem paa denne Maade. Hvad angaar Lønningstillegget — saaledes heb det engang, nu hedder det Dyrtilstillag, men det er jo forresten det Samme — saa blev det ogsaa forsøgt gennemført ved særlig Lov; men den høitærede Minister havde ikke saadanne Grunde at anføre, at han formaade at

overbevise dette Thing om Rigtigheden deraf, og derfor fik han ikke denne Opgave løst gennem særlig Lov. Men hvad gjør saa Ministeriet? Saa kommer det og siger, at disse Punkter har det ikke kunnet føre igjennem ad Overbevisningens Vej ved særlig Lov, derfor sætter det dem ind paa Finantsloven, og saa siger det: Nu tage vi ikke denne iforveien gode Finantslov, medmindre de omstridte Punkter derpaa afgjøres efter vor Mening. Dette er for mig afgjørende. Sagen staar for mig saaledes, at dersom jeg hører mig i disse Punkter, har jeg derved viist Ministeriet en Vej til i Fremtiden at faae sin Mening igjennem. Naar det ikke kan faae det ved særlig Lov, kan det tvinge det igjennem ved Finantsloven. Men det er et Skaar i Bevillingsretten, som jeg paa ingen Maade vil være med til. Den ærede Ordfører udtalte, at der muligvis kunde være Tale om, at der kunde gjøres et Tilbud senere. Paa de 3 Punkter mente han dog ikke, det kunde lade sig gjøre. Det glæder mig, at han har laaet det fast, og det glæder mig, at det i det Hele taget er laaet fast fra alle Sider. Men han mente dog, at der maatte kunde gjøres et Tilbud senere, og det maatte altsaa være udenfor de 3 Punkter. Det kan jeg nu ikke ganske forstaa. Jeg kunde have tænkt, at dersom Landsthinget ved Siden af de 3 Punkter havde opstillet nogle Fordringer til os, vi saa kunde have sagt: Ja, de 3 Punkter kunne vi ikke gaa ind paa, men der er nogle andre Punkter, paa hvilke vi kunne give efter. Det har Landsthinget ikke inladt sig paa. Det staar for mig saaledes, at Landsthinget ikke har villet Forlig, thi havde det villet det, havde det stillet noget Saadant op; thi med Hensyn til de 3 Punkter maa Enhver kunne sige selv, at der kunde det ikke faae os til at give efter. Da det nu ikke har gjort det, kan jeg ikke forstaa, hvor det skulde ligge, som vi i Fællesudvalget skulde gaa ind paa. Nu kan man maatte sige, at vi have jo en lille Smule, som er kommet frem fra Ministeriet. Der er kommet nogle Forslag fra Kirkeministeren og fra Krigs- og Marineministeren. Maatte er det saa. Saa vil jeg sige, at dersom Landsthinget havde stillet det op, kunde jeg tænke mig, at Landsthinget havde sat Pris derpaa; men det er jo Ministeriet selv, som har maattet stille det op derinde. Landsthinget har ganske vist stemt for det, men jeg tror ikke, at der ligger nogen Betydning deri, saaledes at vi virkelig kunne give det andet Thing Erstatning paa disse Punkter, for at vi ikke lade noget af de 3 Punkter falde. Smidlertid vil jeg dog ogsaa paa Forhaand forvare mig imod, at jeg skulde være tilbøielig til at give efter med Hensyn til det ene af disse Forslag, nemlig Kultusministerens. Det var et af Stridspunkterne fra ifjor. Det falbt ganske vist bort, men hvorfor? Fordi Ministeren lod det falde. Var han bleven ved at fastholde det, var det rimeligvis blevet staaende